

1r Plenari: LA CONSTRUCCIÓ COMPLEXA DEL SUBJECTE

Ponents:

Jordi Ponce. Neuròleg

Oriol Vall. Pediatre

Juan Luis Linares. Psiquiatre i psicoterapeuta familiar sistèmic

Moderador:

Josep Moya

Discussidors:

Josep Clusa

Ada Ruiz

SÍNTESI:

- **Jordi Ponce** va plantejar els següents punts:
 1. La plasticitat del cervell.
 2. La immaduresa del nadó.
 3. Un cervell en constant moviment (? neurones, apoptosi, establiment de noves sinapsis...).

Tot això té una conseqüència: un cert qüestionament del determinisme fatalista, és a dir, del fet que el cervell està en constant moviment i que té una enorme plasticitat, el subjecte guanya marge de maniobra i no queda tan sotmès a les lleis de la neurobiologia.

- **Oriol Vall** es preguntava sobre el nen en les diverses cultures i en diversos indrets. El nen pot ocupar el lloc del soldat o del treballador súper-explotat o bé pot ser eliminat; també pot ocupar el lloc del nen passarel·la (una modalitat d'adopció: el nen triat). Això comporta una reflexió al voltant de quin pot ser el futur del nen en funció del lloc que ocupa.
- Finalment, **J. L. Linares** va fer una aportació ressaltant la vessant relacional i analitzant com aquesta pot generar les condicions d'emergència de la salut *versus* la malaltia mental.

L'home és una construcció complexa organitzada/desorganitzada com a resultat d'una interacció permanent des del seu origen genètic entre les dimensions biològiques, psicològiques i socioculturals.

La construcció del subjecte pot ser descrita com una narració del punt de vista de la subjectivitat (J. L. Linares) que es veurà molt influenciada pel lloc que ocupa el nen dins l'economia social i familiar (O. Vall) i sempre a través d'un cervell, òrgan humà privilegiat, d'una gran plasticitat i que sempre és en procés de fer-se i desfer-se.